

fra den Forudsætning, at dette ikke var noget rigtig Egttestab, og at han derfor ikke vilde udtale Kirkens Betsignelse derover. Altsaa samtidig med, at den ærede Ordfører hævder, at der ikke fra Præsternes eller fra andres Side maa være Tale om, at de maa gaa ud fra nogen modsat Forudsætning, indrømmer han alle mulige Præster i Danmark Ret til at gaa ud fra den stik modsatte Forudsætning, andet kan jeg ikke faa ud deraf. Jeg skal dog, som sagt, ikke udbrede mig videre derover, jeg skal kun med Hensyn til min Afstemning eller rettere Ikke-Afstemning sige, at Forslaget indeholder Ting, som jeg i den Grad sympatiserer med, at jeg ikke vilde kunne forsvare at stemme imod Forslaget, men saa paa den anden Side indeholder — jeg skal eksempelvis kun nævne hele Sagen om Egttestagter — saadanne Ting, som jeg sympatiserer saa uendelig lidt med eller rettere har Antipati imod, at jeg derfor heller ikke kan stemme for Forslaget. Min Stilling er dermed aldeles given, jeg kan ikke afgive min Steneme hverken for eller imod Forslaget.

Paulin: Naar jeg har begæret Ordet ved 3dje Behandling, er det ikke for at udtale mig om de stillede Endringsforslag eller om Lovforslaget i dets Helhed. Jeg skal kun ganske kort udtale, at jeg selvfølgelig har den samme Opfattelse af denne store og vigtige Reform, som jeg har udtalt ved 2den Behandling, og i Overensstemmelse dermed skal jeg anmode ærede Meningsfæller og alle andre, der have samme Syn paa Sagen, om at stemme mod Lovforslagets endelige Vedtagelse i Dag.

Lohmann: Inden vi gaa til Afstemning over det foreliggende i mine Dine særdeles vigtige og ikke uvæsentlige Lovforslag, maa jeg bede om Lov til endnu en Gang at begrunde min Afstemning over Forslaget. Jeg maa da meget beklage, at Udvalgets Flertal ikke har set sig i Stand til at tage det mindste Hensyn til de Betsætteligheder, som fra forskellige Sider ere blevne fremsatte ved Forslagets 2den Behandling, og ikke har foretaget saadanne Endringer i Lovforslaget, at man med Grund kunde gaa ud fra, at dets Vedtagelse her i Tinget ved 3dje Behandling betød dets

Gennemførelse og ikke blot betød en Vedtagelse i Folketinget som Afslutning paa et stort Diskussionsemne. Jeg mener nu i det hele taget, vi skulle vogte os for at komme for meget ind paa at udkræmme vore Teorier om denne eller hin Sag til Behag eller Underholdning for mindre Kredse af Fremskridtsmænd og Fremskridtskvinder. Vi gøre vel i, i Særdeleshed i et saa alvorligt og vigtigt Forhold som dette, at holde os saa nær som muligt til den store jævne Befolkning og lægge Mærke til dens Meninger og Ønsker, thi det kunde dog være, at ogsaa de ere værd at tage Hensyn til. Jeg vilde nu særdeles gerne, at der var kommet noget ud af denne Sag; jeg vilde gerne være med til en videre Udvikling af det borgerlige Egttestab, som allerede er lovhjemlet ved Loven af 13de April 1851, ja, jeg vil sige, at jeg kunde endog saa under visse Forhold være gaaet med til Indførelse af tvungent borgerligt Egttestab for alle, til en for alle Statsborgere fælles almindelig Regel, hvor efter Egttestab indstiftedes. Dette siger jeg, kunde jeg have gaaet med til, naar der samtidig blev stillet frit Valg, hvorefter vedkommende Personer kunde vælge, hvorvidt de vilde lade deres Egttestab indstifte af Præsten i Kirken efter foregaaende Lyssning fra Prædikestolen eller af den borgerlige Øvrighed efter forudgaaende Lyssning til Ting; men begge Steder altsaa under en fælles, almindelig Formular. Jeg kan ikke se, at der i Grunden skulde være stort i Vejen for at komme frem paa den Maade. Præsten er jo dog Statsmedlemsmand lige saavel som Herredsfogeden, der er ikke større Afstand mellem Præsten og Herredsfogeden, end der i Lovforslaget er mellem Kjøbenhavns Magistrat og de Mænd eller Kvinder, som i Kommunerne skulde tvinges til at være Egttestabsforstandere, saa jeg tror, at man for den Sags Skyld meget godt kunde komme frem ad denne Vej, saaledes at altsaa den Formel, der brugtes, blev ens, enten Egttestabet stiftedes paa Herredskontoret eller i Kirken, umiddelbart forud for den kirselige Indvielse af det indgaaede Egttestab. Jeg har ikke haft Sejlighed til nogen sinde at overvære et borgerligt Egttestab efter Loven af 1851, men jeg skønner, at det maa være en særdeles smuk Højtidelighed, som man ingenlunde behøver at skamme sig